

אלו הן הגולין פרק שני מכות

פ:

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס
תרכ"ד ר"ה נשטט וכו'
ההוי רביה. כלליתא שבת
דף קמז ע"ב:

הגהות הב"ח

(א) וְיֵשׁ אֶסְכֵּנֶה שָׁה לֵעִיר
(ב) וְיִחַם הוּא נִתְחַק;
(ג) כָּשֶׁה שֶׁשֶׁה
אֶסְכֵּנֶה נִתְחַק אֶסְכֵּנֶה יֵשׁ
לֵעִיר (ד) חֲמִישׁ יֵשׁ לֵעִיר
שֶׁשֶׁה אֶסְכֵּנֶה לֵיֶךְ הֵא
לְיִחַם הוּא כְּשֶׁה נִתְחַק;
אֶסְכֵּנֶה לֵעִיר הֵא לֵיֶךְ הֵא
נִתְחַק; (ו) יֵשׁ לֵעִיר הֵא
לֵעִיר (ז) יֵשׁ לֵעִיר הֵא
הֵא נִתְחַק; (ח) חֲמִישׁ יֵשׁ
כְּשֶׁה נִתְחַק לְיִחַם שְׁמִינִי
(ט) וְיִחַם הוּא נִתְחַק;
(י) לֵעִיר מִשְׁלֹשִׁין לֵעִיר
שֶׁלְחֹקֶה שֶׁה הוּא עִיר
מִקְלֵט אֲבֻמֶּנֶה אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל וְיֵשׁ לֵעִיר;
(יא) לֵעִיר חֲמִישֶׁה לֵעִיר
(יב) חֲמִישֶׁה לֵעִיר לֵעִיר
שֶׁשְׁחֹרְרִים מִיֵּד כֵּלָּה
עִיר; יֵשׁ יִחַם הֵא
שְׁמִינִי כֵּלָּה נִתְחַק;

לשני רש"י

טרוואיל"א. כף של
סיידים.

מוסף רש"י

[illegible]

כמותה עליו ועובר על התורה דודאי
וזה. ולא נהרג: כל. היורה שיכולין לומר
שלא גולה לפי משאדו הוא על כך: שלא
יזלזל לדעת שאין אדם יכול לומר עליו
לדעת איהו גולה וכו' (בבא מציעא פ"ג
גב') בלא ראוה פרט לסומא. דמשמע
כאן לא ראה אבל רואה במקום אחר
פרט לסומא שאינו רואה בשום מקום:
פרט לתבועין. כדלמרחק לשל (דף יא:)
להכחין כין שוגג למורד. שלא יכול
לומר לא הייתי יודע שאסור: נפסק.
החבל ויפל עליו אין לומר לא לדעת
זה (ס: נשמת. החבל מידו ויפלה עליו
אין גולה שם לומר לדעת עשה:
לעולם אינו גולה. לא אזהב ולא שונה
נפסק אלא נשמט: מחלל. הוא
מגילה שעשיתם שטחין בתחלתם
שהוא כלי אמונות של בניס ובלעז'
טוראליה: הכי גרמי' נשמט גובהו
לא קשיא הא באזהב הא בשונה נפסק
אופסק לא קשיא הא רבי והא רבנן.
(ו) לא דקתי נשמט גולה גובהו דלא
חזק דהורג מדום ודחייני בשונה

[illegible][illegible]

וא גילה. השונא אינו גולה. ר' יוסי אומר השונא
נא הוא ודאי מויד הוא. הניא כיצד א"ר שמעון
נלו מוידו ששנין לא קשיא הא דהני נשטס אינו
ידן ושלש שבארין כנען: ת"ר שלש עשרות הבדיל
כדור לשכם כו'. אמר אביי בנלעד שביח רצחנים

אִשֶּׁת נָבִיא הוּא דְּתִיהַדְר דְּלֹא נָבִיא לֹא
תִּיהַדְר אֲלֵא כְּדָאמְר ר' שְׁמוּאֵל בְּר נַחֲמָנִי
דָּאמְר ר' שְׁמוּאֵל בְּר נַחֲמָנִי אָמַר ר' יוֹנְתָן הֵכִי
כְּדָאמְר לִיה יוֹעֲתָה הִשָּׁב (אֵת) אִשֶּׁת הָאִישׁ
מִכָּל מָקוֹם וּדְקָאֲמַרְתָּ הֵגוּי גַּם צְדִיק תִּהְרֹג
הֵלֵא לָהּ אֹמַר לֹא אֲחוּתִי הִיא וְגו' נָבִיא הוּא
וּמְכַנֵּי הוּא אֲכַסְנָאִי ⁽⁶⁾ הוּא שְׂבָא לְעִיד עַל
עַסְקֵי אֲבִילָה וְשִׁתְיָהּ שְׁוֹאֲלִין אוֹתוֹ כְּלוֹם
שְׁוֹאֲלִין אוֹתוֹ אִשְׁתָּךְ זֶו אֲחוּתְךָ זֶו מִכָּאן ⁽⁷⁾ שֶׁבֶן
נָח נִהְרַג שְׁהִי לֹא לְלִמּוֹד וְלֹא לְמַד: **מִתְנִי**
הִסּוּמָא אֵינוֹ גּוֹלֵה דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה ר' מֵאִיר
אָמַר גּוֹלֵה: **הִשּׁוּנָא** אֵינוֹ גּוֹלֵה ⁽⁸⁾ רַבִּי יוֹסִי אָמַר
הִשּׁוּנָא נִהְרַג מִפְּנֵי שְׁהִיא כְּמוֹעֵד רַבִּי שְׁמַעוֹן
אָמַר יֵשׁ שׁוּנָא גּוֹלֵה וְיֵשׁ שׁוּנָא שְׁאִינוֹ גּוֹלֵה
זֶה הִכְלָל כָּל שְׁהוּא יָכוֹל לִזְמֹר לְדַעְתָּה רַגַּג
אֵינוֹ גּוֹלֵה וְשֹׁלֵל לְדַעְתָּה רַגַּג הֵרִי זֶה גּוֹלֵה:
גַּמ' ⁽⁹⁾ ת"ד ⁽¹⁰⁾ בְּלֹא דְאוֹת פִּרְט לְסוּמָא דְּבָרֵי רַבִּי
יְהוּדָה רַבִּי מֵאִיר אָמַר בְּלֹא דְאוֹת לְרַבּוֹת אֵת
הִסּוּמָא מֵאִי מַעֲמָא דְּרַבִּי יְהוּדָה דְּכִתְּבִי
⁽¹¹⁾ וְאִשְׁרִי יָבֵא אֵת רַעְיָהּ בִּיעַר אֲפִילוּ סוּמָא
אֵתָא בְּלֹא דְאוֹת מַעֲמָה וְרַבִּי מֵאִיר בְּלֹא
דְאוֹת לְמַעַט בְּבָלִי דַּעַת לְאֲחֵר מֵעֵיט
אֲחֵר מֵעֵיט ⁽¹²⁾ וְאִין מֵעֵיט אֲחֵר מֵעֵיט אֵלֵא
לְרַבּוֹת וְרַבִּי יְהוּדָה בְּבָלִי דַּעַת ⁽¹³⁾ פִּרְט לְמַחֲבוֹן

וְהָיָה כֵּן: וְהָאֵל אֶתְרוּ בֵּיהּ מִתְנִיתִין רַבִּי
 יוֹסִי בֶר יְהוּדָה אֹמֵר חֲבֵר אֵינוּ צָרִיךְ הַתְּרָאָה
 הַבְּחִין בֵּין שׁוּגֵג לַמּוֹדֵי: רַבִּי שְׁמַעוֹן אֹמֵר יֵשׁ
 רַבִּי שְׁמַעוֹן יֵשׁ שׁוֹנֵא גּוֹלָה יֵשׁ שׁוֹנֵא שְׂאִינוּ
 וְהַתְּנִיא ר' שְׁמַעוֹן אֹמֵר לְעוֹלָם אֵינוּ גּוֹלָה עַד
 אֲנַפְסָק קִשְׁיָא נִשְׁמַט אֲנַשְׁמַט ^(א) נִפְסָק אֲנַפְסָק
 וְנֵאנָא נִשְׁמַט אֲנַשְׁמַט לָא קִשְׁיָא הוּא רַבִּי וְהָא
 עֵרִי מַקְלָט לִשְׁלֹשׁ שְׁבַעבֶר הִירְדָן וְלִשְׁלֹשׁ
 הָעֵרִים תִּתְּנוּ מַעֲבָר לִירְדָן וְאֵת שְׁלֹשׁ הָעֵרִים
 נִבְחָרוּ שְׁלֹשׁ שְׁבַעבָרִץ יִשְׂרָאֵל: לֹא הָיוּ שְׁלֹשׁ
 שֵׁשׁ עֵרֵי מַקְלָט הַתְּחִינָה עַד שִׁיְהִיו "שִׁשְׁתֵּן
 יָכִים מִזֵּו לִזֵּו שְׁנֵאמַר "תְּכִין לָךְ הִרְדָּךְ וְיִשְׁלַשְׁתָּ
 אֶת יִהְיֶגְנָה בִּרְדָּךְ וְיִדְבְּרוּ אֵלָיו רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר
 נֵאמַר "וְהָיָה דְבַר הַרְצָצָה רַבִּי יוֹסִי "בֶּר יְהוּדָה
 הוּא מוֹדֵי מַקְדִּימִין לְעֵרֵי מַקְלָט וּב"ר שְׁוֹלְחָן
 בֶּר מִיתָה בְּב"ר הִרְגֹּהוּ וְשָׁלָא נִתְחַיֵּב מִיתָה
 וְיִירְדָן אֹתוֹ לְמִקְוָמוּ שְׁנֵאמַר "וְהִשְׁבִּיבוּ אֹתוֹ
 "בְּמ" תְּנוּ רַבְּנִין "שְׁלֹשׁ עֵרִים הַבְּדִיל מִשָּׁה
 יְהוֹשֻׁעַ בֶּאֱרֶץ כְּנָעַן וּמִכּוֹנוֹת הָיוּ כְּמִין
 בִּיהוּדָה כְּנַגַּד "בְּצֵר בְּמִדְבַּר שְׂכֵם בְּהַר
 יֵשׁ בְּהַר נִפְתָּלִי כְּנַגַּד גּוֹלָן בְּבֶשֶׁן וְשִׁלְשֵׁת
 רוֹם לְחִבְרוֹן כְּמַחְבְּרוֹן לְשֵׁכֶם וּמַחְבְּרוֹן
 כֵּם לְקֹדֶשׁ כְּמִקְדָּשׁ לְצִפּוֹן כְּבַעַר הִירְדָן
 אֲמַר אַבִּי בְּגִלְעָד שְׂכִיחֵי רֹצְחוֹתִים
 דְּכַתִּיב

וְשֵׁי שָׂרִית וּמִדֶּן יֻלֵּץ עַמָּא בְּסִפְרָא דְּרֵי רַב מֹאֲרֵל וְ

ורבי יהודה החזק סמעי' ליה פרט
סבר פרט למתכוין וכו' שמעינן
והיה דברייתא דלעיל אחיה כר' יהודה
קרישא' כאן בארוב כאן בשונא נפסק
אמר ר' זוטא לרבי יהודה מה שאל
שיגלה דנשמת אובס גולה ולא שאל
ואס נפסק אפי' אובס אינו גולה
ואין לו שאלה לומר דלית ליה לרבי
דר' שמעון דהו רביה ויש לומר דמכל
מקום שמשתה ליה גזון שאלה מר' רג
עליו לדידע לכל שאל נפל מרע
שהרי היה בנסתח מוח:

(ס) **משולשות.** **סיבה** מתחלת
ארץ **לשאל**
 עד ראשונה כמו ומא ראשונה לשאל
 שנתחלקה שזה היה א"י ונצמעה היו
 ידעו ע"י וסע) דקלמר נקראת אגרת שלם
 התפרה כלם חמוץ גידין שברה
 ונלכד **סיבה** משולשין ופירושו הו
 ה' הכל שגזר שמתחלת התפירה עד
 חוט של גידין כמו עד שיה של גידין
 ומשינה עד שלשית כמו משלשית עד
 סוף התפירה ולא דבריו הממרשים
 משולשות אחד בתחלה ואחד בנאמה
 ואחד בסוף : (ז

בגלעד שביה רוצחים. פי' ולהי
הורכבו לערי מקלט (ו)
לפי כשהורגים מיד בלא עדים
הקב"ה מומנן לפונדק אחד כדאמר'
לקמן (דף י"ז פ):
והא

הוא דאָרטא: ר' יוסי אומר השו
יוסי בר יהודה היא דתניא "רבי
לפי שלא ניתנה התראה אלא
שזונא גולה וכו': תניא כיצד אמר
גולה נפסק גולה נשמת אינו גולה
שיששט מחצלו מידו קשיא נפסק
אל קשיא א באוהב והא בש
רבנן: **מתני'** להיכן גולת
שבארץ כנען "שנאמר ואת של
תתנו בארץ כנען וגו' עד שלא
שבעבר הירדן קולטות שנאמר
קולטות כאחת "ומכוונות להן ד
וגו' "ומוסרין להן שני ת"ח שב
א"י (אף) הוא מדבר ע"י עצמו ש
אומר "בתחלה אחד שזוג וא
יומאין אותו משם מי שנתתי
פמורוהו מי שנתתיב גלות מי
העדה אל עיר מקלטו וגו':
בעבר הירדן וכנגדן הבדיל

שתי שורות שבכרם* חברון
אפרים כנגד רמות בגלעד ק
= שיהו משולשין שיהא מז
לשכם כמשכם לקדש ומש
תלת בארץ ישראל תלת

לב א מיי פיי מהל
 מלסס הלסס א
 לב ב מיי פיי מהל דלס
 הל יד סמט עשין עס
 לר ג מיי פיי מהל
 סמט סס
 לר ד מיי פיי מהל
 א סמט סס
 לו ה מיי פיי מהל
 נ סמט עשין עס
 לו ו מיי פיי מהל
 לר ז מיי פיי מהל
 לר ח מיי פיי מהל
 הלסס ח
 לו ט מיי פיי מהל
 מל י מיי פיי מהל
 לב כ מיי פיי מהל

תורה אור השלם

1. ועתה תשב אשת
האיש כי נביא הוא
יתפלל בערך ויהי ואם
אין קשריב עד כי מות
המות אתה בכל אשר
לך.
2. או בכל אכן אשר
ימות בה לא ראית ויפל
עליו ומה הוא לא אור
לו לא מבקש רעתה:
מבדור לה
3. ואשר יבא את עירו
יבצר לזוט עמים ויהיה
ידו בתרון לזכרת העץ
ונשל הברזל מן העץ
ומצא את רעיו ומה
הוא ינוס אל אחת
הערים האלה וזה:

דברים טו
4. את שלש הערים
חלשנו מעבר לירדן ואת
שלש הערים
בארץ כנען עיר מקלט
היה: במדבר זה
5. הבין כל הדרך
השלישית את גבול ארץ
אשר נתתי לך יא אלקיך
היה לנו שמה כל
רצו: דברים טז
6. וזה דבר הרעם אשר
ניסו עמי וזה אשר ידע
את רעמו וכלי רעה
ורוא אל שנו לו ממחל
שלוש: דברים טז
7. והצילו העדה את
העם מיד נאל אלהים
והשיבו את העדה אל
עיר מקלט אשר יס
שמה אשר שב עד מות
הבן הנולד אשר משח
את שמעון הקהן:
דברים טז

במדבר לה כה
8. ויקדשו את קדש
בגליל כהר נפתלי ואת
שכם כהר אפרים ואת
קרית ארבע היא חברון
כהר יהודה: יהושע כז
9. את בצר במדבר
בארץ המישר לראובני
ואת ראמת בגלעד לגדי
ואת גולן כקשן למנשה:
דברים ד מג

רבינו חננאל

על עסקי אשתי נתיירי
שלא תהרגו ולפיכך אמר
לך אחותי היא מיכן
לכן נח ניהרג שהיה לו
ללמוד לחדר לסדר הסומא
אנינו גולה כ"ר, ת"ר בלא
ראות מכלל שיכול לראות
פרט לסומא שאינו גולה
דברי ר' יהודה, ר' מאיר
(אינו) נהרג מפני שהוא כ
יש שונא גולה נחם ששם
גולה ככ"ר דהני נשמת
שהם מעבר הדרג ומוגן

(א) פירוש זה דחאוהו הראשונים, עיי' רש"י רמב"ן וריטב"א: